

prima instanță - (Judecătoria Bălți) V. Pădurari

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Incomed”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Brînză Raisa împotriva societății cu răspundere limitată „Incomed” privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Brînză Raisa, casată hotărârea judecătorească Bălți din 07 octombrie 2015 și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii înaintată de Brînză Raisa,

c o n s t a t ă :

La 14 iulie 2015 Brînză Raisa s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii științifice de producere „Incomed” societate cu răspundere limitată solicitând repararea prejudiciului material în mărime de 7000 lei și prejudiciu moral în mărime de 5000 lei.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 08 mai 2015 a fost internată în Secția de chirurgie din cadrul instituției medicale societatea cu răspundere limitată „Incomed”, fiind supusă unei intervenții chirurgicale, iar la 10 mai 2015 a fost externată.

Menționează că, ea a achitat pentru prestarea serviciilor medicale suma de 7000 lei, fiindu-i eliberat bon de plată, însă după efectuarea intervenției se simțea în continuare rău și a solicitat de la societatea cu răspundere limitată „Incomed” extrasul medical, însă nu i-a fost eliberat.

Afirmă că, ulterior a fost nevoită să se adreseze la Spitalul municipal Bălți pentru tratament, unde s-a confirmat starea proastă a sănătății sale.

La 20 mai 2015, a avut un acces acut și a fost internată în Spitalul din or. Drochia pînă la 28 mai 2015, iar în perioada 03 iulie 2015- 07 iulie 2015, a fost internată în Spitalul clinic republican din mun. Chișinău, unde a fost din nou operată.

Consideră că, instituția medicală „Incomed” i-a prestat servicii medicale necalitative, ineficiente și nejustificat a încasat de la ea suma de 7000 lei, iar din acest

motiv a solicitat de la societatea cu răspundere limitată „Incomed” restituirea sumei de 7000 lei, deoarece ultima nu a ameliorat starea sa de sănătate, ci dimpotrivă a agravat-o, însă prin răspunsul din 19 iunie 2015, societatea cu răspundere limitată „Incomed” a refuzat.

Susține reclamanta că, prin acțiunile societății cu răspundere limitată „Incomed” i-a fost cauzat atât prejudiciu material cât și prejudiciu moral.

Prin hotărârea judecătorei Bălți din 07 octombrie 2015 acțiunea înaintată de Brînză Raisa a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 06 noiembrie 2015 Brînză Raisa a declarat apel solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii judecătorei Bălți din 07 octombrie 2015 și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016 a fost admis apelul declarat de Brînză Raisa, casată integral hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea Raisei Brînză.

S-a încasat din contul societății cu răspundere limitată „Incomed” în beneficiul Raisei Brînză suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 28 iunie 2016, Întreprinderea științifică de producere „Incomed” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2016, s-a admis recursul declarat de Întreprinderea științifică de producere „Incomed” societatea cu răspundere limitată „Incomed” și s-a casat decizia Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016, cu transmiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, într-un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2016 a fost admis apelul declarat de Brînză Raisa, casată hotărârea judecătorei Bălți din 07 octombrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea Raisei Brînză.

S-a încasat din contul societății cu răspundere limitată „Incomed” în beneficiul Raisei Brînză suma de 7000 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

La 28 iulie 2016, Brînză Raisa a înaintat o cerere privind emiterea unei hotărâri suplimentare prin care a solicitat să fie dispusă achitarea tuturor cheltuielilor suportate ca urmare a prejudiciului material și moral suportat.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2017 s-a respins cererea înaintată de Brînză Raisa privind emiterea unei hotărâri suplimentare.

Invocând ilegalitatea încheierii Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2017, la 15 februarie 2017, Brînză Raisa a contestat-o cu recurs.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2017 s-a respins recursul declarat de Brînză Raisa și s-a menținut încheierea Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2017.

La 20 decembrie 2016, societatea cu răspundere limitată „Incomed” a declarat recurs împotriva hotărârii deciziei Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2016, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii judecătorei Bălți din 07 octombrie 2015.

Recurentul a depus cerere de recurs în temeiul art.432, alin. (2), lit. c) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a menționat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

Susține că instanța de apel nu a examinat acțiunile medicilor de la instituția medicală „Incomed” în timpul efectuării intervenției chirurgicale, fără a constata care a fost obligația medicilor față de pacienta Brînză Raisa și dacă acțiunile lor au fost oportune și în deplină componentă privitor la diagnoza stabilită.

Invocă recurentul că instituția medicală „Incomed” nu a avut obligațiunea față de pacienta Brînză Raisa de a o trata de maladia care suferă, ci doar a avut obligațiunea de a o salva de pericolul intoxicației organismului care era provocat de blocarea căilor de eliminare fiziologică a unicului rinichi din care cauză a și fost efectuată intervenția chirurgicală.

Relatează că serviciile medicale prestate pacientei Brînză Raisa au fost calitative, la caz a fost efectuată și expertiza medicală care a constatat faptul că asistența medicală acordată Raisei Brînză a fost în volum deplin, tactica tratamentului fiind una argumentată, ținând cont de starea pacientei și diagnoza stabilită la moment.

Consideră recurentul că instanța de apel incorect a apreciat probele și normele materiale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 01 noiembrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 23 noiembrie 2016 (f.d.167) și recepționată de recurent la 28 noiembrie 2016 (f.d.169).

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 20 decembrie 2016, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Incomed” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Incomed”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari